

Sygn. akt *II K 25/14 (...)*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 2 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kochan

Protokolant: Magdalena Wujda

przy udziale oskarżyciela publicznego Urzędu Kontroli Skarbowej

po rozpoznaniu sprawy:

B. K.,

córki A. i G. z domu J.

ur. (...) we W.

PESEL (...)

oskarżonej o to, że:

prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...)we W., pl. (...), wystawiła w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, w okresie od 16 stycznia 2008 r. do 30 listopada 2009 r. we W.34 nierzetelne faktury VAT o treści „opłata za usługi serwisowe” nr (...)z dnia 16 stycznia 2008 r., (...)z dnia 24 stycznia 2008 r., nr (...)z dnia 28 lutego 2008 r., nr (...)z dnia 28 lutego 2008 r., nr (...)z 29 lutego 2008 r., nr (...)z 17 marca 2008 r. , nr (...)r. z dnia 11 kwietnia 2008 r., nr FS (...)z dnia 18 kwietnia 2008 r., nr (...)r. z dnia 28 kwietnia 2008 r., nr (...)z dnia 12 maja 2009 r., nr (...)z dnia 21 maja 2008 r., nr (...)z dnia 9 czerwca 2008 r., nr (...)r. z dnia 26 czerwca 2008 r., nr FS (...)z dnia 22 lipca 2008 r., nr (...)z dnia 31 lipca 2008 r., nr FS (...)z dnia 29 czerwca 2008 r., nr (...) z dnia 15 września 2008 r., nr FS (...)z dnia 29 września 2009 r., nr (...). z dnia 15 października 2008 r., nr FS (...)z dnia 30 października 2008 r., nr FS (...)z dnia 17 listopada 2008 r., nr FS (...)z dnia 28 listopada 2008 r., nr FS (...)z dnia 19 stycznia 2009 r., nr (...)z dnia 30 stycznia 2009 r., nr FS (...)z dnia 25 marca 2009 r., nr FS (...)z dnia 11 maja 2009 r., nr FS (...). z dnia 22 maja 2009 r., nr FS (...)z dnia 29 maja 2009 r., nr (...)z dnia 30 lipca 2009 r., nr FS (...)z dnia 30 września 2009 r., nr FS (...)z dnia 16 października 2009 r., nr FS (...)z dnia 29 października 2009 r., nr FS (...)z dnia 30 października 2009 r. , nr (...)z dnia 30 listopada 2009 r. o wartości łącznej 759 979,25 zł na rzecz (...) Sp. z o.o.z/s W., ul. (...)(NIP (...)), które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, wbrew przepisowi art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. z 2011 r. Dz.U. Nr 177, poz. 1054 ze zm.),

to jest o przestępstwo z art. 62 § 2 k.k.s. w związku z art. 6 § 2 k.k.s.

I. uznaje B. K. za winną czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 62 § 2 k.k.s. w związku z art. 6 § 2 k.k.s., i za to na podstawie art. 62 § 2 k.k.s. wymierza jej karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 80 (osiemdziesiąt) zł;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. F. A. 664,20 zł (w tym 124,20 zł VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

III. na podstawie art. 624 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżoną od kosztów procesu w całości, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 25/14 (...)

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 16 marca 2011 r. do 14 listopada 2011 r. przeprowadzono postępowanie kontrolne wobec B. K. w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatku dochodowego od osób fizycznych za 2008 r. i 2009 r. oraz podatku od towarów i usług za okres od stycznia 2008 r. do grudnia 2009 r.

Oskarżona, prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą B. T. B. J. – K. zawarła umowę serwisową ze spółką (...) Sp. z o.o. w W..

W latach 2008-2009 wystawiła 34 faktury VAT na rzecz spółki (...). Faktury VAT dotyczyły „opłat za usługi serwisowe” na łączną wartość 759.979,25 zł. Były to dokumenty:

- nr (...) z dnia 16.01.2008 r.,
- nr (...) z dnia 24.01.2008 r.,
- nr (...) z dnia 28.02.2008 r.,
- nr (...) z dnia 28.02.2008 r.,
- nr (...) z dnia 29.02.2008 r.,
- nr (...) z 17.03.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 11.04.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 18.04.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 28.04.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 12.05.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 11.04.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 18.04.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 28.04.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 12.05.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 21.05.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 09.06.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 25.06.2008 r.,

- nr FS (...) z dnia 22.07.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 31.07.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 29.08.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 15.09.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 29.09.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 15.10.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 30.10.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 17.11.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 28.11.2008 r.,
- nr FS (...) z dnia 19.01.2009 r.,
- nr FS (...) z dnia 30.01.2009 r.,
- nr FS (...) z dnia 25.03.2009 r.,
- nr FS (...) z dnia 11.05.2009 r.,
- nr FS (...) z dnia 22.05.2009 r.,
- nr FS (...) z dnia 29.05.2009 r.,
- nr FS (...) z dnia 30.07.2009 r.,
- nr FS (...) z dnia 30.09.2009 r.,
- nr FS (...) z dnia 16.10.2009 r.,
- nr FS (...) z dnia 29.10.2009 r.,
- nr FS (...) z dnia 30.10.2009 r.,
- nr FS (...) z dnia 30.11.2009 r.

Faktury te zostały ujawnione i ujęte w dokumentacji podatkowej spółki. Nie zostały natomiast ujęte w dokumentacji podatkowej B. K.. Oskarżona nie posiadała ani ich kopii, ani innych dokumentów związanych z usługami serwisowymi wykazanymi na wystawionych fakturach VAT. Nie zapłaciła również wynikających z nich podatków.

B. K. nie potrafiła wskazać osób, które miały wykonywać usługi serwisowe oraz którym płaciła za wykonaną pracę. Nie umiała przedłożyć jakichkolwiek dowodów, mogących świadczyć o rzeczywistym wykonaniu usług, za które wystawiła przedmiotowe faktury. W toku kontroli ustalono, że przedmiotowe faktury VAT nie odzwierciedlają rzeczywistych zdarzeń gospodarczych.

W dniu 14.11.2011 r. zapadła decyzja nr (...) określająca kwotę podatku od towarów i usług do zapłaty przez oskarżoną w wysokości podatku należnego wykazanego w wystawionych fakturach VAT na rzecz (...) spółka z o.o. z/s W. w okresie od stycznia 2008 r. do listopada 2009 r.

B. K. nie wniosła odwołania od tej decyzji.

dowód:

decyzja nr (...) – k. 2-10

wynik kontroli nr (...) – k. 11-12

protokół kontroli z załącznikiem – k. 13-30

materiały z postępowania kontrolnego nr (...) – k. 31-229

Informacja z systemu Regon – k. 230

Informacja z systemu PESEL – k. 231

Zeznania świadka T. W. – k. 253-259

B. K. (ur. 1968) jest rozwiedziona. Była uprzednio karana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia –Śródmieścia sygn. akt V K 36/12. Obecnie nie przebywa w miejscu zamieszkania i nie można ustalić miejsca jej pobytu.

dowód:

karta karna - k. 238-240, 267-269

pismo z KP W. O. – k. 247

informacja z ZUS – k. 249

informacja ze Straży Granicznej – k. 252

wyrok o sygn. akt V K 36/12 – k. 267-269

Informacja z (...) k. 271

Informacja z systemu Regon – k. 230

Informacja z systemu PESEL – k. 231

Zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w postępowaniu przed Sądem podjęto czynności mające na celu ustalenie miejsca pobytu oskarżonej (k. 230-231, 238-240, 247, 249, 252, 271, 284). Poszukiwana nie przyniosły efektu, dlatego też – na podstawie art. 173 § 1 k.k.s. w związku z art. art. 175 § 1 k.k.s. prowadzono postępowanie w stosunku do nieobecnych. W postępowaniu przygotowawczym uzyskano konieczną w takim przypadku zgodę Prokuratora (k. 260), oskarżona także – w myśl art. 176 § 1 k.k.s. – otrzymała obrońcę z urzędu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie budzi wątpliwości Sądu. Jednoznacznie wskazuje on, że B. K. popełniła zarzucany jej czyn, wystawiając w latach 2008 – 2009 faktury VAT, które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych na rzecz (...) spółka z o.o.

Oceniając wiarygodność materiału dowodowego Sąd w głównej mierze oparł się na szczegółowych i znajdujących potwierdzenie w materiałach księgowych zeznaniach świadka T. W. oraz dokumentach księgowych znajdujących się w aktach.

Przesłuchany w charakterze świadka T. W. brał udział w postępowaniu kontrolnym prowadzonym wobec B. K.. Jak zeznał, nierzetelne faktury zostały wystawione przez B. K. pod firmą (...) na rzecz (...) spółka z o.o. w W.. Oskarżona nie ujęła wystawionych przez siebie faktur VAT w prowadzonej ewidencji podatkowej oraz nie posiadała ich kopii, jak też innych dokumentów związanych z usługami serwisowymi wykazanymi na wystawionych fakturach VAT. Nie

zapłaciła również podatków z nich wynikających. Działalność gospodarcza prowadzona przez oskarżoną dotyczyła m.in. transportu drogowego towarów pojazdami uniwersalnymi, konserwacji i naprawy pojazdów samochodowych, sprzedaży detalicznej pojazdów samochodowych oraz części i akcesoriów do pojazdów samochodowych. Faktyczny przedmiot działalności polegał na świadczeniu usług transportowych, drobnych naprawach samochodów, sprzedaży opon i prowadzeniu myjni samochodowej. Natomiast w dokumentacji (...) Sp. z o.o. znajdowały się oryginały faktur VAT wystawionych przez firmę (...) tytułem „opłata za usługi serwisowe”. Były to 34 faktury VAT wystawione w okresie od 16.01.2008 r. do 30.11.2009 r. na kwotę łączną 759.979,25 zł i dotyczące podatku VAT w kwocie łącznej 137.053,76 zł.

Umowa serwisowa między firmami (...) została zawarta w O.w dniu 1 kwietnia 2007 r.. Zgodnie z postanowieniami tej umowy serwisant (B.) zobowiązała się do pozyskania na rzecz Spółki (...) lokalizacji (punktów), w których mogą być urządzane gry na automatach o niskich wygranych, spełniających wymogi obowiązującej w tym zakresie ustawy, obsługi serwisowej powierzonych automatów w zakresie hardware i software, a w szczególności utrzymania ich w stanie estetycznym i bezpiecznym dla użytkowników, dostarczania części i podzespołów zamiennych oraz transportu urządzenia do swojego punktu serwisowego w przypadku takiej potrzeby, interwencyjnej obsługi automatów obejmującej usuwanie awarii i uszkodzeń, w tym również spowodowanych niewłaściwą eksploatacją lub działaniami przestępczymi, niezwłocznego informowania upoważnionych pracowników Spółki o każdorazowym fakcie zniszczenia lub zerwania plomb, powstałych przy tym szkodach i innych działaniach przestępczych, w wyniku których zostały uszkodzone automaty. Do umowy został załączony szczegółowy wykaz punktów, w których serwisantowi powierzono obsługę automatów. Wykaz dotyczył 71 punktów, z których 68 zlokalizowanych było na terenie województwa (...), jeden na terenie województwa (...), a dwa na terenie województwa (...). Spółka (...) zobowiązywała się natomiast do zaopatrywania serwisanta w materiały eksploatacyjne, części zamienne niezbędne do napraw powierzonych automatów, prowadzenia szkoleń serwisanta i zatrudnionych przez niego pracowników (serwisantów) w zakresie niezbędnym do należytego wykonywania postanowień umowy, dostarczenia materiałów informacyjnych i reklamowych mogących wspomóc działalność serwisanta. Prowadzona przez oskarżoną działalność gospodarcza polegała na transporcie krajowym i naprawach samochodów. Zatrudniała głównie kierowców i mechaników, jak też pracowników biurowych. Wymieniła wszystkie zatrudnione przez nią osoby z imienia i nazwiska wraz z podaniem zakresu obowiązków, jakie należały do danego pracownika. Podała, że poza osobami wskazanymi na listach płac a wskazanymi przez oskarżoną nie zatrudniała innych osób. W 2008 i 2009 r. osiągnęła przychody z tytułu usług transportowych, mechaniki, pośrednictwa w sprzedaży opon oraz myjni samochodowej. Zakres terytorialny prowadzonej działalności obejmował cały kraj. Natomiast głównymi odbiorcami usług transportowych były firmy (...) spółka z o.o.z W., dla której B. K. transportowała leki od producenta do hurtowni zlokalizowanych na terenie kraju, (...) Sp. z o.o. Oddział w L.– transport towarów zakupionych przez klientów sklepu podobnie jak w przypadku firmy (...) Sp. z o.o.z W.. Natomiast ponoszone przez oskarżoną koszty związane były z zakupem części samochodowych, utrzymaniem samochodów, jak i zakupem paliwa do nich. Nie miała dodatkowych źródeł dochodów, a dopiero po okazaniu faktur VAT wystawionych na rzecz F. oskarżona oświadczyła, że wykonywała usługi serwisowe dla (...) spółka z o.o. poprzez pracowników, których legalnie nie zatrudniała. W postępowaniu kontrolnym oskarżona odmówiła podania jakichkolwiek danych identyfikujących osoby mające świadczyć usługi serwisowe wskazane w treści faktur VAT wystawionych na rzecz (...) Sp. z o.o. Odnosząc się do prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą (...) wskazała jedynie, iż zatrudnione przez nią osoby były na stanowisku kierowców i mechaników, jak też obsługi biurowej. Świadek W. podkreślił, że oskarżona nie była osobiście w stanie świadczyć usług serwisowych zarówno ze względów czasowych, jak braku jakiejkolwiek wiedzy na temat miejsc ich lokalizacji czy też innych szczegółów związanych z automatami. Oskarżona zresztą oświadczyła w postępowaniu, że się tym nie zajmowała, nie zna się na automatach do gier, tzn. nie wie, jakie oprogramowanie jest tam instalowane. Wie natomiast, jak wygląda automat do gry i to jest cała jej wiedza. Zatrudnieni przez oskarżoną pracownicy wykonywali całkowicie inne zadania i - jak podała sama oskarżona - żaden z zatrudnionych przez nią pracowników nie może potwierdzić faktu świadczenia usług serwisowych wskazanych na fakturach, gdyż pracownicy nie mieli o tym wiedzy (zarówno kierowcy, którzy byli w trasie, jak i mechanicy pracujący w warsztacie). Twierdziła natomiast, że świadczyła usługi serwisowe dla (...) spółka z o.o. poprzez pracowników, których legalnie nie zatrudniała. W trakcie postępowania kontrolnego dążono do ustalenia danych osób mających świadczyć usługi serwisowe, pomimo, że B. K. nie podała ich danych

identyfikujących. Dodać trzeba, że oskarżona odmówiła też podania danych znajomych, poprzez których nawiązała kontakt z osobami mającymi być serwisantami. Jak zeznał świadek, zgodnie z § 9 pkt 2 umowy zawartej z (...) spółka z o.o. wypłata wynagrodzenia następowała raz w miesiącu przelewem na rachunek bankowy lub w kasie Spółki do 14 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni na podstawie obowiązujących raportów sporządzonych przez upoważnionego pracownika Spółki. Natomiast z oświadczeń B. K. wynikało, iż płatność następowała wyłącznie gotówką, która była jej przekazywana przez pracownika (...) spółka z o.o. K. D.. Gotówka była przekazywana w nominałach po 10 i 50 zł, co zdaniem B. K. sugerowało, iż były to pieniądze z automatów do gier. Informacja ta pozostawała w sprzeczności z informacjami uzyskanymi od byłego pracownika F.K. D..

Po okazaniu oskarżonej kopii przedmiotowych faktur VAT wraz z załączonymi do nich dokumentami KW oskarżona rozpoznała swój podpis i podała, że z wystawionej faktury dla niej zostawało około 40-50 %, a otrzymane pieniądze przeznaczała zarówno na bieżące wydatki osobiste, jak i związane z prowadzoną działalnością. Nie wpłacała ich jednak na żadne konto. Wpłaty nie miały miejsca w kasie firmy, bo oskarżona nigdy nie była w siedzibie firmy w O. (K. D. zaprzeczył twierdzeniom B. K., bo nigdy nie przekazywał gotówki, jak też nie miała miejsca sytuacja, aby B. K. podpisywała przy nim dokumenty KW).

Jak wynika z zeznań świadka, nie przedstawiono żadnych dodatkowych dowodów mogących świadczyć, iż usługi serwisowe miały miejsce, w tym rozliczeń sporządzanych przez serwisantów, wyliczeń na podstawie których wystawiała faktury, danych osób mających świadczyć usługi jak też danych osób, które serwisantów polecali. B. K. w trakcie postępowania kontrolnego nie przekazała zestawień serwisowanych automatów sporządzanych przez serwisantów stanowiących podstawę jej wyliczeń do faktur VAT. Zestawień takich nie było także w dokumentacji przekazanej przez Spółkę. W toku postępowania kontrolnego zarówno B. K., jak i jej kontrahent (...) Sp. z o.o. nie byli w stanie wskazać pracowników wykonujących usługi serwisowe lub mających je wykonywać w razie takiej konieczności. Ponadto B. K. nie przedstawiła dowodów potwierdzających bądź uwiarygodniających świadczenie tego typu usług. Nie wskazała danych osób mających je świadczyć, jak też danych osób poprzez które taka współpraca miała zostać nawiązana. Dodać trzeba, że z treści umowy wynikało, że została zawarta w O., podczas gdy B. K. podała, iż w O. nigdy nie była, a umowę podpisała we W..

Wskazanej umowy jak i wystawionych faktur VAT nie posiadała w swojej dokumentacji księgowej, a kwot wynikających z wystawionych faktur VAT nie ujmowała w prowadzonych ewidencjach księgowych i deklaracjach podatkowych.

B. K. podała kontrolującemu, iż w ramach prowadzonej działalności nie miała możliwości świadczenia tego typu usług, jednak podjęła się tego, gdyż bardzo dobrze za to płacono. Pomimo zawartej umowy oraz – jak twierdziła – wskazywania przez nią osobiście serwisantom miejsc lokalizacji automatów i częstotliwości ich sprawdzania, nie знаła szczegółów takich jak: miejsce lokalizacji automatów, dane właścicieli lub osób reprezentujących te punkty, jak też kiedy przystąpiono do realizacji zawartej umowy. Pytana, czy jest w stanie i na jakiej podstawie stwierdzić, że usługi serwisowe, które zostały wykazane na wystawionych przez nią fakturach były rzeczywiście przez serwisantów wykonywane oskarżona przyznała, że nie może tego w ogóle stwierdzić. Oskarżona nie wiedziała, jak wyglądała procedura w przypadku konieczności zerwania plomb, gdzie były naprawiane automaty w przypadku gdy takiej możliwości nie było w punkcie, w którym znajdował się automat do gry, jakie części były wymieniane najczęściej, czy serwisanci byli przeszkoleni z budowy automatów, z kim serwisanci kontaktowali się w sprawach technicznych, czy posiada dokumentację związaną ze świadczonymi usługami serwisowymi etc. Nie znała danych osób wykonujących usługi serwisowe, bo nie podpisywała z nimi żadnych umów, nie wiedziała, jakie warunki powinien spełniać punkt, w którym mogły być urządzone gry na automatach, nie pamiętała żadnych miejsc lokalizacji automatów do gier, adresów, nazwisk właścicieli, osób kontaktowych lub innych danych identyfikujących te punkty.

Sąd zważył:

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług podstawą opodatkowania jest obrót, z zastrzeżeniem ust. 2-22, art. 30-32, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5. Obrotem jest kwota należna z tytułu sprzedaży, pomniejszona

o kwotę należnego podatku. Kwota należna obejmuje całość świadczenia należnego od nabywcy. Obrót zwiększa się o otrzymane dotacje, subwencje i inne dopłaty o podobnym charakterze mające bezpośredni wpływ na cenę (kwotę należną) towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika, pomniejszone o kwotę należnego podatku. Skoro nie zaistniała sprzedaż, nie powstał obowiązek podatkowy wynikający z przywołanego powyżej art. 29 ust. 1 ustawy. Wobec tego podatek wykazany na fakturach VAT wystawionych przez B. K. na rzecz (...) spółka z o.o., a nie dokumentujących rzeczywistych zdarzeń gospodarczych w myśl ustawy o podatku od towarów i usług nie jest podatkiem należnym. Wystawionych na rzecz (...) spółka z o.o. faktur VAT B. K. nie wykazała w złożonych za 2008 i 2009 r. deklaracjach VAT-7, co potwierdzało porównanie kwot wynikających z wystawionych i znajdujących się w dokumentacji źródłowej faktur VAT tytułem świadczenia usług transportowych z kwotami wykazanymi w latach 2008 – 2009 deklaracjach VAT-7. Natomiast w złożonych deklaracjach VAT-7 w latach 2008 – 2009 B. K. po stronie podatku należnego wykazywała kwoty podatku wynikające z wystawionych faktur VAT tytułem usług transportowych, co było przedmiotem jej działalności. Tak więc kwoty podatku VAT wynikające z faktur VAT wystawionych na rzecz (...) spółka z o.o. z o.o. nie mają wpływu na rozliczenie podatku od towarów i usług wykazanego w składanych w latach 2008 – 2009 deklaracjach VAT-7.

B. K. w postępowaniu kontrolnym nie przedstawiła ksiąg prowadzonych na potrzeby podatku od towarów i usług tj. rejestrów zakupu i sprzedaży za badany okres. Oskarżona wystawiła łącznie w badanym okresie 34 faktury VAT na rzecz (...) Sp. z o.o., a faktury te nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, ma więc do nich zastosowanie dyspozycja art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, który stanowi, że w przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna wystawi fakturę, w której wykaże kwotę podatku, jest obowiązana do jego zapłaty.

Jak wynika z powyższego, podatek VAT zawarty w w/w fakturach sprzedaży nie może być utożsamiany z podatkiem należnym w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Z przepisów ustawy jednoznacznie bowiem wynika, że podatek należny VAT jest podatkiem, który należy uiszczyć z tytułu wykonania czynności podlegającej opodatkowaniu. Takim podatkiem nie jest podatek VAT wykazany na fakturach VAT, wystawionych na rzecz wskazanego kontrahenta handlowego. W związku z powyższym nie może on powiększać podatku należnego, mającego wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego. Od decyzji nr (...) określającej zobowiązanie w podatku od towarów i usług na podstawie art. 108 ustawy o podatku od towarów i usług na rzecz B. K., nie zostało wniesione odwołanie i decyzja ta jest ostateczna. Decyzja została skutecznie doręczona oskarżonej.

Jak wynika z powyższego, oskarżona wypełniła znamiona przestępstwa, ponieważ prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) we W., wystawiła w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, w okresie od 16.01.2008r. do 30.11.2009r. we W.: 34 nierzetelne faktury VAT o treści „opłata za usługi serwisowe” nr (...) z dnia 16.01.2008 r., nr (...) z dnia 24.01.2008 r., nr (...) z dnia 28.02.2008 r., nr (...) z dnia 28.02.2008 r., nr (...) z dnia 29.02.2008 r., nr (...) z dnia 17.03.2008 r., nr FS (...) z dnia 11.04.2008 r., nr FS (...) z dnia 18.04.2008 r., nr FS (...) z dnia 28.04.2008 r., nr FS (...) z dnia 12.05.2008 r., nr FS (...) z dnia 11.04.2008 r., nr FS (...) z dnia 18.04.2008 r., nr FS (...) z dnia 28.04.2008 r., nr FS (...) z dnia 12.05.2008 r., nr FS (...) z dnia 21.05.2008 r., nr FS (...) z dnia 09.06.2008 r., nr FS (...) z dnia 25.06.2008 r., nr FS (...) z dnia 22.07.2008 r., nr FS (...) z dnia 31.07.2008 r., nr FS (...) z dnia 29.08.2008 r., nr FS (...) z dnia 15.09.2008 r., nr FS (...) z dnia 29.09.2008 r., nr FS (...) z dnia 15.10.2008 r., nr FS (...) z dnia 30.10.2008 r., nr FS (...) z dnia 17.11.2008 r., nr FS (...) z dnia 28.11.2008 r., nr FS (...) z dnia 19.01.2009 r., nr FS (...) z dnia 30.01.2009 r., nr FS (...) z dnia 25.03.2009 r., nr FS (...) z dnia 11.05.2009 r., nr FS (...) z dnia 22.05.2009 r., nr FS (...) z dnia 29.05.2009 r., nr FS (...) z dnia 30.07.2009 r., nr FS (...) z dnia 30.09.2009 r., nr FS (...) z dnia 16.10.2009 r., nr FS (...) z dnia 29.10.2009 r., nr FS (...) z dnia 30.10.2009 r., nr FS (...) z dnia 30.11.2009 r. o wartości łącznej 759.979,25 zł na rzecz (...) spółka z o.o. w W.. Faktury te nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, wbrew przepisowi art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jednolity z 2011 r. Dz. U. nr 177, poz. 1054 ze zm.). Powyższe zachowanie wypełnia zatem znamiona przestępstwa z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę zarówno zagrożenie wynikające z art. 62 § 2 k.k.s., okoliczności opisane w art. 6 § 2 k.k.s (czyn ciągły), czas popełnienia przestępstwa, wartość podatku. Oskarżona zarobiła na wystawieniu faktur

i nie wykazywała tych faktur przed organami podatkowymi. Sąd kierował się również wskazaniem opisanym w art. 12 § 2 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k.s.

Wobec powyższego Sąd – w myśl art. 23 § 1 i § 3 k.k.s. wymierzył oskarżonej grzywnę w wysokości 100 stawek, co odzwierciedla stopień winy oskarżonej oraz rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu. Wysokość stawki odpowiada natomiast ustalonym w postępowaniu możliwościom majątkowym i zarobkowym oskarżonej. Sąd wziął pod uwagę również to, że oskarżona była karana.

Oskarżona miała w postępowaniu obrońcę z urzędu, dlatego Sąd zasądził na jego rzecz kwotę 664,20 zł (w tym 124,20 zł VAT). Kwota ta wynika z przyjęcia zasad przewidzianych do obliczania należności w postępowaniu uproszczonym.

Obecnie, z uwagi na to, że nie można ustalić miejsca zamieszkania oskarżonej oraz mając na względzie, że kara grzywny ma znaczenie prymarne, Sąd zwolniła oskarżoną od kosztów procesu w całości.